

Transskription af podcast om forsikringsmatematik på KU

Ida: Hvorfor er du blevet ved, hvis du har synes, det har været svært og været i tvivl?

William: Jeg tror, for det første så kan jeg rigtig godt lide miljøet, og jeg kan rigtig godt se mig selv på den anden side. Jeg tror heller ikke helt, jeg tror på det her med, at der skal være et drømmestudie for alle.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU studieliv. Jeg hedder Ida og er selv studerende på KU og i den her podcastserie snakker jeg med andre studerende om deres studieliv.

I det her afsnit taler jeg med William, som læser forsikringsmatematik på femte semester. På studiet lærer han om matematisk statistik, og hvordan man anvender matematik til at løse virkelighedens problemer.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Kan du prøve at fortælle lidt om din vej til studiet? Hvorfor valgte du at læse det?

William: Jamen jeg kommer fra en lærerfamilie, og jeg tror lidt, at jeg også selv har tænkt på, at jeg nok en dag gerne ville være lærer eller skulle være lærer. Og jeg var egentlig lidt bange for, at hvis jeg endte med at læse rent matematik, så var det lærer, jeg var blevet... Nok lidt en fordom omkring matematikstudiet, som jeg ved nærmere undersøgelse har fundet ud af slet ikke passer. Men, så jeg tænkte det her med at forsikringsmatematik, det var noget hvor man rent faktisk prøve at anvende matematik til at bruge sin dagligdag i stedet for, at du lærer noget matematik, for så at lære det videre til andre. Og det synes jeg bare lød helt vildt interessant ved forsikringsmatematik.

Ida: Og hvad var dine tanker som studiet inden du startede?

William: Altså jeg glædede mig bare til, at jeg en eller anden dag bare skulle møde op og ikke lave andet end matematik, modsat gymnasiet, hvor man jo også havde alle de fag, man ikke synes var så interessante.

Jeg tror egentlig ikke, jeg havde gjort mig så mange tanker andet end bare, at jeg glæder mig helt vildt til at starte og prøve det her med. at de 4 forskellige fag nu engang kørte med ikke var dansk, historie, det var lineær algebra eller sådan noget matematisk statistik.

Ida: Hvordan synes du så, det var at starte?

William: Altså jeg synes, at den indledende matematik har været... den var rigtig spændende, rigtig sjov. Specielt i starten synes jeg også, at det var lidt mere håndgribeligt end det måske blev lidt senere.

Nu er jeg også startet under corona, så jeg havde lidt en speciel start med meget zoom undervisning og ikke en rigtig studiestart. Så lige der er jeg nok ikke så repræsentativ for fremtidige studerende. Men det her med at folk er for nørdede, eller jeg måske havde en lille fordom om, at der ikke skete så meget socialt, det blev i hvert fald manet godt til jorden. Forsikringsmatematik, og vores søster studie,

matematik-økonomi, er et socialt eller et totalt socialt studie, og der sker rigtig meget, og folk er venner på kryds og tværs af årgange.

Og det var også noget, der blev gjort meget ud af i min intro, at der er mange der har den her fordomme om når vi starter "Kan jeg overhovedet finde en ligesom mig, som bare er nogenlunde normal?" Hvis man kan sige det sådan, fra et socialt aspekt. Og det er altså, det er alle. Folk er mega nemme at snakke med og sjove. Og de levede i hvert fald slet ikke op til de fordomme, som jeg måske havde omkring matematikere.

Ida: Du startede jo selv under corona nedlukningen, men har så efterfølgende valgt at blive rusvejleder 2 gange. Kan du prøve at løfte sløret for noget af det man kan forvente som ny studerende?

William: Jamen man har jo nogle dage på campus, hvor man går rundt, lærer campus at kende, bliver introduceret til nogle praktiske ting, og så er der en hyttetur umiddelbart lige efterfølgende, inden man starter på fagene, hvor at vi- rusvejledere bare har arrangeret en masse aktiviteter og ind imellem med noget faglige events eller sådan. Så skal man lige høre lidt om lidt struktur og sådan en god blanding, men også meget social, fordi det gælder jo om at lære hinanden at kende. Det er det, der er det vigtigste for studiestarten, tror jeg både KU og rusvejledere synes. Men så lærer man i hvert fald en masse at kende. Jeg kan godt lide, at det inden der er også nogle studier, hvor de først har studiestarten eller rusturen efter, det her synes jeg er meget fedt, at vi har den inden, fordi at man så allerede fra dag et af, har nogen man kan snakke med tingene om.

Ida: Hvad har din oplevelse været som rusvejledere i forhold til hvad den her hyttetur, der gør for det sociale sammenhold?

William: Jamen Jeg har været helt overvældet. Folk er virkelig blevet gode venner, helt vildt hurtigt og jeg tror virkelig også, dem der har været afsted, har syntes, at det har været fedt. Det håber jeg i hvert fald.

Det håber jeg i hvert fald. Jeg må også bare sige det her med, at det er et rigtig fedt og socialt studie, og det er ikke bare lige fordi, jeg er kommet på en heldig overgang eller årgang over mig, tilfældigvis. Det ses hvert år. Folk klikker rigtigt godt sammen, og folk er meget udadvendte.

Tilfældigvis var det det, det ses hvert år. Folk kigger rigtig godt sammen, og folk er meget udadvendte. Der er selvfølgelig også dem, der ikke er udadvendte, og dem er der også helt vildt meget plads til, og det er også mit indtryk, at de har det rigtig sjovt. Det en virkelig god studiestart, synes jeg. Det er selvfølgelig også nemt at sige, når jeg ligesom er på den anden side. Det er ikke mig der har nerver på og kan synes, at tingene er akavet og sådan nogle ting.

Men mit indtryk er virkelig at, at folk synes det har været fedt. Vi får også rigtig god tilbagemelding, faktisk. på studiestarten på forsikringsmatematik.

Ida: Kan du prøve at fortælle lidt om det her med at have et søsterstudie?

William: Jamen vi har matematik-økonomi, og grunden til at vi kalder det søsterstudiet, er blandt andet, at vi har fælles studiestart. Det vil sige, at når man starter på forsikringsmatematik, så er man også sammen med alle dem der læser mat-øk. Og det kommer også af, at vi har rigtig mange, specielt på første år, der har vi alle... 7-8 kurser har vi sammen med mat-øk'erne, så det er også meget naturligt, at

man måske finder i studiegruppe sammen med nogle. Så på andet og tredje år halter det sådan lidt ud. Jeg tror ikke længere, at jeg har nogle fag, i hvert fald obligatoriske kurser, med mat-øk'erne.

Det kommer også af, at vi har vores studiefester. Der tror jeg også, at netop fordi det er socialt studie, så kan vi godt lide at udvide dem lidt, så på trods af at man kun er 70 en årgang, så kommer man måske op på de 150, fordi vi holder også studiefester sammen. Og mange sociale arrangementer bliver delt, og også fordi rigtig mange af os nok ender ude i lignende jobs- Mår du har taget en kandidat i matematik-økonomi, så så er du sagde ofte lige så attraktivt, som når du har en kandidat i forsikringsmatematik, så der er mange, der er mange jobs derude, hvor at der faktisk står i jobopslaget at de enten søger en en aktuar eller en mat-øk'er.

Ida: Hvor ligger forskellen henne så, i de 2 studier?

William: Som navnet indebærer, så har matematik-økonomi, de har jo nogle lidt mere økonomiske fag. De tager noget... Ja, de har både noget makro og mikroøkonomi. Noget operationsanalyse, som jeg faktisk ikke helt ved, hvad handler om... Noget med nogle optimale, nogle matematiske modeller... Hvor vi jo vi kommer ind og har de her aktuar fag, som er livsforsikring og skadesforsikring.

Ida: Kan du ikke lige prøve at forklare, hvad en aktuar er?

William: Jamen en aktier er som sagt en der har en kandidatgrad i forsikringsmatematik, og der er som regel 2 veje man går som aktuar. Enten så går man i det vi kalder livsforsikring, som er pensionselskaber og livsforsikringer. Altså at man har en forsikring i tilfælde af, at man dør før man har regnet med det. Hvor det ligesom er at der bliver udbetalt nogle penge afhængig af hvor lang tid du kommer til at leve, eller i så fald hvornår du dør.

Så er det der hedder skadesforsikring, som er lidt mere, når man forsikrer ting, for eksempel dine genstande eller brandforsikringer, hvor du som regel ender i et forsikringselskab, hvor det andet som regel er pensionselskaber, dem der beskæftiger sig med livsforsikring. Og det er egentligt de der to klassiske veje, som en aktuar beskæftiger sig inden for.

Ida: Kan du prøve at fortælle, hvordan uddannelsen er opbygget?

William: Ja, vi har jo det der hedder blokstruktur, modsat semesterstruktur som de har på mange uddannelser på Københavns Universitet, og det vil sige, at i stedet for at have to semestre i løbet af et år, så har vi fire blokke i løbet af et år, og det betyder så, at vi skifter fag halvvejs i det du- nogle vil kalde et semester, og har så eksaminer, og begynder så på et helt nyt fag umiddelbart lige efter. Og sådan fortsætter det, indtil vi har været igennem fire blokke.

Ida: Hvilke forskellige fag kommer man igennem på en bachelor? Hvad... Hvad lærer man om?

William: For det første så bliver man bliver man rigtig god til at lære at forstå matematik. Der er mange af de der teksterbøger, jeg har hvor altså, der går længe mellem at der overhovedet kommer et bogstav og det er rent bare tegn.

Matematik er jo et sprog i sig selv. Man lærer meget at formulere sig, have øje for detaljen, være opmærksom på, at når man dividerer tal, må man så overhovedet gøre det her? Er der nogle regler for det? Så et af de første kurser er nemlig sådan et introduktionskursus, hvor man går sådan helt ned i teoretisk matematik og jeg tror, et af de første kurser det er, at et plus nul giver et. Og hvorfor er det

rigtigt? Og, aktionssystemet som det hele bygger på. Og så langsomt bygger vi videre. Så er der nogle fag, der bevæger sig lidt væk fra det stringente, de her mere statistiske fag, så er der også nogle fag, der bevæger sig lidt mere i den teoretiske del.

Specielt fylder det, der hedder sandsynlighedsteori rigtig meget på matematik, som er sådan sandsynligheden for, at nogle ting sker. Og de kan ske på alle mulige forskellige måder at følge nogle forskellige fordelinger. Det er jo også meget, det her med- det lægger sig så godt op af skadesforsikringer. Hvor stor sandsynlighed for at der sker en skade, og i tilfælde af, hvor stor er den her skade? Og igen også sådan noget her livsforsikring, hvad er sandsynligheden for at nogen dør? Hvor gamle er de, når de dør? Og der er også nogle fordelinger, hvor at man kan se... Det lyder lidt absurd at snakke om. Det er også meget det der med sådan "Nå, nu skal du lige huske at gange med sandsynlighed for, at han dør, for at det her det går op." Men det er sådan noget vi også sidder med.

Ida: Hvis man har haft matematik på højt niveau i gymnasiet, er der så nogle særlige former for matematik, der vil være godt at kunne lide, hvis man så skal læse forsikringsmatematik?

William: Ikke andet end jeg synes bare virkelig, altså, at man skal synes, det er sjovt og falde en naturligt ind at arbejde med. Det adskiller sig meget, den matematik man lærer på universitetet, fra den man lærer på gymnasiet. Helt sikkert differential- og integralregning, som jo også fylder en stor del på gymnasiet, er noget vi bygger videre på. Hvis man gerne vil være aktuar, det synes jeg ikke engang selv- Statistik og sandsynlighedsregning, synes jeg ikke, var særlig spændende, men det er- det jeg synes der er spændende nu, og det er også noget af det som hvor jeg synes, at jeg bedst kan huske fra gymnasiet, at jeg har lært nogle af de her ting.

Og så generelt bare det her med at løse ligninger, og flytte om på ting og få nogle systemer til at gå op, det gjorde man jo også fra gymnasiet, det gør man også stadig. Og sine regneregler, hvis man synes det er sjovt, så har man også helt klart en fordel på studiet, fordi der er rigtig mange ting, som man skal kunne, og rigtig mange potenser og kvadratrødder og rod divisionstegn- ja alt muligt, som man helt sikkert kommer til at skulle bruge- algebra.

Ida: Havde du haft nogle sabbatår mellem gymnasiet og uni?

William: Ja faktisk lidt atypisk for vores studie, så... Jeg har både gået i 10. Klasse på efterskole og har haft to sabbatår mellem mit gymnasie og forsikringsmatematik. Så jeg har faktisk haft tre år, hvilket har gjort mig til lidt en af de gamle fra min årgang. Det synes jeg ikke helt selv, jeg er. Hverken i sind eller hvis jeg følger eller ser hvad dem fra min gymnasieklasse laven. Men jeg har haft i hvert fald to sabbatår.

Ida: Hvordan var det så at starte på uni og skulle i gang med matematikken igen efter to års pause?

William: På matematik. alle de matematiske uddannelser, så får man tilbudt sådan et brush-up kursus to uger op til, hvor man i hvert fald lige kan få det repeteret. Det gjorde jeg så ikke. Jeg sov over mig den dag, det var, og så synes jeg, det var lidt akavet og så tænkte jeg bare "Det finder jeg nok ud af."

Ida: [Griner]

William: Det var lidt hårdt at komme i gang igen. Jeg har heldigvis lavet lidt matematik også i mit sabbatår, så det blev jeg nok også reddet lidt af. Men mit indtryk er egentlig at, at vi starter for sådan et niveau, hvor folk nærmest ikke engang kan huske hvad hvordan man differentierer eller noget som helst. Så man starter... vi starter blidt ud og man kommer hurtigt ind i det igen.

Altså jeg tror også, det kan sammenlignes med en sommerferie mellem en anden og tredje G. Der synes jeg også jeg glemte meget, og det synes jeg også, jeg gør her på uni, nærmest, bare ved at skifte fag og bare bruge noget man har brugt på tidligere fag, så synes jeg også man kan glemme det. Men det der brush-up kursus er jo noget de tilbyder, netop faktisk til folk der har haft to eller flere sabbatår.

Jeg tror også det bliver tilbudt i sådan mere en selvstudie version. for folk der har færre. Men jeg synes faktisk ikke, det har været nødvendigt. Jeg synes egentlig, at man startede sådan fra scratch.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvordan ser en normal uge ud i forhold til hvor meget undervisning I har og læsning?

William: Man kører altid med to kurser. De ligger i det der hedder nogle skemablokke, og de skemablokke går som regel, at man har to hele dage og sådan én formiddag og én eftermiddag, og det kommer også til at betyde i den anden ende, at man har fri cirka en dag om ugen og så en formiddag og en eftermiddag og har så undervisning resten af tiden. Og det er egentligt en rigtig fin måde at strukturere det på, også fordi det er konsistent. Det er sådan igennem hele uddannelsen. Så er der mange, der bruger den hele dag. Jeg har på at arbejde. Jeg har egentlig nydt godt af at bruge den på at lave afleveringer eller forberede mig nogle gange til undervisning, lave øvelser. Så det er lidt forskelligt hvad man bruger de der fri-blokke til.

Ida: Hvor mange afleveringer har i?

William: Der er som regel altid nogle obligatoriske afleveringer i de fag man har, som man så skal lave for at blive indstillet til eksamen. Det der er rigtig fedt ved afleveringer ude ved os. Det er jo, at det ikke er en stil du skal skrive, som på gymnasiet eller en samfundsfaglig analyse. Det er en aflevering, som mere eller mindre helst gerne skulle ligne alle andres afleveringer, fordi at det netop er matematik. Og hvis der er en, der har fået svaret til at være otte, og svaret er otte, så skulle det jo helst også få svaret til at blive otte. Og det er det, der gør, at man selvom at det nogle gange godt kan virke lidt uoverskueligt at skulle til at gå i gang med en aflevering, så er det altid rart at vide, at der er 60 andre, der er i gang med at lave præcis den samme aflevering, som du er. Så der er altid nogen at sparre med.

Ida: Arbejder I meget i grupper eller alene?

William: Øh, meget gruppe vil jeg sige. Der er også flere afleveringer, hvor man ikke må aflevere selv.

Ida: Hvordan bruger I så jeres studiegrupper, hvordan hjælper I hinanden?

William: Jamen det er meget forskelligt fra studiegruppe til studiegruppe. Jeg har været meget sådan med min, at vi godt kunne sidde og læse sammen og løse opgaver inden. Der er også nogle, der bare kun bruger studiegrupperne til de her afleveringer, man skal lave. Også fordi, at det er meget naturligt at spørge ud fra sin studiegruppe. Det er også tit man sidder sammen med andre end sin studiegrupper også og læser til eksamen. Det gør jeg meget. Jeg kan godt lide at sidde oppe på skolen. Det har min studiegruppe aldrig rigtig særlig godt kunne lide. Så det har også betydet helt naturligt, at jeg bare kommer til at sidde med nogle andre og sidde og læse til eksamen sammen. Det er meget almindeligt, specielt- Jeg tror, at det er fordi det her matematik man laver, at man kan sidde og skrive nogle opgaver sammen, og så kræver det ikke så meget at være inde i samme tankemønstre, at man sådan lige skal lære "Nå hvordan løser du integraler, modsat mig?" Fordi det gør de fleste nok på de på lidt de samme måder.

Ida: Hvor meget kan man selv forme uddannelsen undervejs? Er der noget valgfrihed?

William: Mulighederne er blevet bedre, og det bliver de også for folk, der påtænker at starte forsikringsmatematik fra nu af. Der er kommet lidt flere valgfag, der er et par stykker nu. På min årgang så har der ikke været nogen valgfag på bacheloren, på nær to som vi kalder obligatoriske valgfag, fordi der er to fag, der giver rigtig fin mening at tage. Der er lidt mere på kandidaten, der er det cirka halvdelen af kandidaten, der er valgfrie kurser. Ja, så der er der egentlig god valgfrihed.

Også fordi at efter man har skrevet sin bachelor, er mit indtryk, at man har lidt mere en fornemmelse af, om man gerne lidt vil mere i skadeserstatning eller i livsforsikringsretningen. Og derfor så kan man jo være med til at forme det ved at tage kurser, der passer hertil.

Ida: Er det rigtigt nok, at det er noget med, at I skal skrive to bacheloropgaver?

William: Ja, det skal jeg her fra næste måned af. Det er igen det her med, at forsikringsmatematik har sådan to store emner, og man skriver så et både i skadesforsikring og et i livsforsikring og har sådan to separate forløb. Og det er noget med man skal aflevere dem samlet, sådan at man i princippet kun har skrevet et, men hvis jeg også skal forstå på mine tidligere venner, så er arbejdsbyrden på et af dem lige så meget som på et almindeligt bachelorprojekt.

Det der så er fedt, synes jeg, ved de her bachelorprojekter, vi skriver, det er, at det er den samme opgave alle bliver stillet. Vi skal ikke ud og finde to selvstændige opgaver. Det er x antal opgaver, som man bliver bedt om at løse, der går statistik over i det. Og lige så snart vi begynder at bevæge os i statistik, så er det også der, man kan begynde at gå sine egne retninger. Så det er ikke fordi man kommer til at aflevere identiske bachelorprojekter, tværtimod, så tror jeg også nogle på nogle tidspunkter, at det bliver meget selvstændigt, fordi at man vælger at gå nogle forskellige veje.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvad kan du allerbedst lide ved dit studie?

William: Det er allerbedst kan lide ved mit studie, det er miljøet, at folk er så søde og sjove og hjælpsomme. Altså folk vil rigtig gerne hjælpe hinanden, men man lærer også rigtig meget af at hjælpe hinanden, og det er nok noget af det, jeg synes er rigtig fedt. Der er ikke nogen konkurrencementalitet, hvis der overhovedet er noget med karakterer, så er det også mere folk med sig selv, end det er folk mod hinanden. Folk er rigtig gode til at hjælpe, og det gør jeg også, at det er lidt lettere at komme igennem.

Ida: Hvordan fylder det sociale i hverdagen?

William: De dage hvor man er der over frokost, spiser man tit sammen. Man spiller rigtig meget kort på forsikringsmatematik og matematik-økonomi. Det fylder godt nok meget. Vi har vores spil Whist, som er et kortspil, som man kommer til at lære ved at gå på studiet. Men ellers så- vi har StatAk og FAS, som er Foreningen for Aktuarstuderende, det er FAS. Og StatAk står for statistikere og aktuarer. Det er de to udvalg, der laver arrangementer. FAS laver lidt mere sådan noget virksomhedsbesøg og har lidt mere sådan lidt fagligt aspekt og så har vi StatAk som er vores- de laver lidt mere sociale arrangementer som noget GoKart, paintball og så egentlig også, jeg mener, de er registreret som en sportsforening og laver også selve arrangementer, hvor de spiller badminton og... Ja, det ved jeg i hvert fald, de gør. Jeg har godt

nok ikke været med til noget af det... Men de sørger i hvert fald for, at der er nogle sociale arrangementer.

Så er der også bestyrelsen på matematik-økonomi, som tit slår sig sammen med en af vores to og arrangerer nogle fester derigennem. Så der er i hvert fald rig mulighed for sociale arrangementer.

Vi har også vores cafe, som der tit er nogen der sætter sig over på.

Ida: Jeg er simpelthen lige nødt til at høre noget mere om det der Whist?

William: Whist, ja.

Ida: Hvornår spiller I det?

William: Jamen det er meget forskelligt fra årgang til årgang. Min årgang er meget religiøs omkring det. Det er simpelthen mellem forelæsninger, så har vi et kvarters pause, og der er ikke noget bedre end sådan en pause, hvis man kan nå at spille to spil Whist. Det hedder også firmandswhist i nogle kredse. Det er simpelthen bare et spil, hvor man er fire personer, og så gælder det om at få stik og sådan lidt erklære hvor mange stik man tror, man kan få. Men det er virkelig, det er virkelig en stor ting og alle fra studiet spiller det.

Nogle gange kan man rejse sig i kantinen og bare råbe "Vi mangler en person til at spille Whist!" og så er der en der: "Jamen, jeg kan godt tage en hånd."

Ida: Er det de matematiske hjerner, der godt kan lide det, tror du?

William: Jamen det tror jeg faktisk. Det er også. Det er også altid sjovt bagefter, når man snakker sådan, "Nå men jeg tænker også bare otte," og altså man kan godt mærke, at os der spiller det, vi er også nogle der tænker over det og "Ej, men jeg så godt damen var gået i den her kulør" og så "Det gav ikke nogen mening" og "Hvorfor gjorde-" Ja, jeg tror, det er den her taktiske tankegang som jo, men nok også lidt ser matematik på en eller anden abstrakt måde, som man også ser i, når man spiller vist.

Ida: Sådan hvad synes du har været den største udfordring på dit studie indtil videre?

William: Helt klart niveauet. Altså det er- det er rigtig hårdt, synes jeg, og svært. Og også nogle gange sværere, end hvad jeg egentlig synes, at det burde være. Jeg kom jo meget fra gymnasiet, hvor at jeg var vant til at sådan møde op underviseren-mine lærere har sagt noget, så forstod jeg det med det samme. Og egentlig følte jeg mig på toppen. Lige nu går jeg rundt og føler mig dum hele tiden. Jeg har endnu 7-9-13 ikke dumpet noget fag, men. Jeg har aldrig rigtig følt mig på toppen med noget fag. Det er ikke sådan, at jeg har følt, at jeg har været okay rolig omkring nogle fag, og det er selvfølgelig en bekymring der er irriterende at gå konstant og have.

Jeg synes, jeg er blevet bedre til at have den. Jeg er blevet bedre til at være vant til at sige, "Jamen det er sådan her, du plejer at have det William. Du plejer jo aldrig at forstå noget, så kommer der eksamensperioder, så læser du op der, og så begynder det hele at flaske sig." Og det er heldigvis også den føles som mange har.

Ida: Har niveauet på noget tidspunkt gjort dig i tvivl om dit studievalg?

William: Det gør det stadig tror jeg. [Griner] Jamen det- Sådan følger det nok helt, i hvert fald for mit vedkommende har det fulgt hele vejen igennem. Lige i starten, tror jeg måske, jeg var sådan lidt mere

"Årh, det der er da til at have med at gøre"- Jeg klarede det også rimelig fint i de første par fag. Men altså det er tit sådan, at jeg følte, at nej, nu burde jeg snart forstå mere, end jeg gjorde. Og det har jo gjort mig virkelig bekymret.

Følte, at nej, nu burde jeg snart forstå mere, end jeg gjorde, og Det har jo gjort mig virkelig bekvem.

Ida: Hvorfor er du blevet ved, hvis du har synes, det har været svært og været i tvivl?

William: Jeg tror, for det første så kan jeg rigtig godt lide miljøet, og jeg kan rigtig godt se mig selv på den anden side. Det er helt klart ikke på grund af det faglige, at jeg fortsætter. Jeg tror ikke, at jeg bare elsker al undervisning, jeg har. Jeg synes nemlig, det er svært. Jeg tror heller ikke helt, jeg tror på det her med, at der skal være et drømmestudie for alle. Jeg tror heller ikke, at jeg nødvendigvis vil synes, det var meget sjovere på alle mulige andre studier eller finde dem mere interessante end, jeg gør.

Men det er også den her verden, jeg gerne vil ud. Jeg vil gerne være aktuar. Jeg vil gerne- jeg synes det er nogle super interessante mennesker, jeg møder, når jeg er på virksomhedsbesøg eller møder ældre aktuarer, og jeg synes, det er et fedt miljø. Jeg var også lige ind og læse, jeg tror der findes 450 aktuarer i Danmark på nuværende tidspunkt, og så kender man jo 100 af dem eller noget. Det er ret fedt, at der er sådan en profession hvor at man er så meget inde i kernen, og så hvis man synes det er interessant og spændende. Jeg glæder mig også sygt meget til at komme ud "hands-on" og skulle bruge det, jeg nu engang har lært. Så det er meget også det her på den anden side, der gør, at jeg holder ved faktisk.

Ida: Og hvad er det med at komme ud på den anden side, som du glæder dig til?

William: Jamen jeg glæder mig til at prøve at bruge matematik til rent faktisk at løse nogle problemstillinger fra den virkelige verden. Så glæder mig til at komme ud og kode og komme til at skulle sidde og lave data og arbejde i programmeringssprog. Det synes jeg lyder ret spændende. Så jeg kan ret godt selv se mig selv i de arbejdsopgaver, som en typisk aktuar kommer til.

Og så, det er jo et trygt miljø. Der er ingen arbejdsløshed, og der er jo en god løn, så det er sådan det er. Det er en verden man, ja, sådan... Jeg synes, jeg kan se frem til uden bekymringer. Altså det både er- jeg både kommer til at kunne leve et, altså som det ser ud lige nu, et liv jeg gerne vil, både rent arbejdsmæssigt men også uden for arbejdet.

Ida: Er det sådan helt fastsat at man ender med enten at skulle arbejde for pensionselskaber eller forsikringselskaber. Eller kan man godt ende med at lave noget andet?

William: Altså man kan helt sikkert komme til at ende med at lave noget andet, fordi mulighederne er der. Du tager en matematisk uddannelse inden for statistik, så det åbner rigtig mange døre, fordi der er generelt bare rigtig mange virksomheder, der godt kan bruge nogen, der har styr på tal og kan programmere eller kode lidt.

Men det er sådan, det er nok en vej mange af os gerne vil og søger, også i takt med, at det sådan er den her profession, som man rent faktisk har den her titel man får ved det.

Men jeg har også... Jeg kender flere som er gået andre veje, enten med konsulent eller- Jeg har også en ven, der lige er blevet gymnasielærer i matematik, så det er også helt sikkert noget. Og jeg tror også hvis du læser inde på statistikken, så er der også flere der ender i andre- på andre veje, og der er der også nogle rigtige attraktive jobs helt sikkert.

Ida: Lige nu, hvad kunne du så bedst tænke dig at arbejde med, når du er på et tidspunkt er færdiguddannet?

William: Jeg er stadig der hvor at... fordi at det er så svær matematik, det vi laver, så skal vi have et rigtigt dybt fundament, og vi arbejder faktisk stadig på det fundament. Så det vil faktisk sige, at jeg er ikke engang særlig meget inde i skadesverdenen. Jeg er i gang med at tage mit første fag inden for skadesforsikring og har egentlig ikke helt fået skovlen under det, så jeg vil faktisk sige, at jeg ikke engang ved noget om det. Jeg ved lidt mere om livsforsikring- livsforsikringsmatematik, og jeg synes egentlig, det kan være lidt spændende, så det var det, jeg plejer at svare på, hvis folk spørger mig, hvilken retning, jeg vil gå. Men alene af den årsag, at jeg ved noget om det ene, men ikke rigtig noget om det andet.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Her til sidst kunne jeg godt tænke mig at høre dig, om du har et godt KU-hack?

William: Generelt KU-hack, det er måske det der med at sætte sig ind i studieordningen, fordi at det virkelig giver nogle gode muligheder, hvis man prøver at- studenterservice kan også hjælpe med det- men man kan også finde ud af mange ting selv. Og rent faktisk prøve at tænke lidt alternativt med hvordan man vil sådan færdiggøre sin uddannelse. Jeg har i hvert fald sat mig rigtig meget ind i det også for at se mine muligheder, specielt med sådan noget udveksling.

Også bare hvis man har i sinde at læse deltid, hvordan det egentlig kan lade sig gøre, fordi at- det synes jeg i hvert fald- Jeg kan godt mærke, at jeg er lidt mere tryk omkring det end nogle af mine andre venner, som bare følger den klassiske ordning, selvom de måske ikke helt vil det. Men at prøve at sætte sig trygt ind i hvordan dit studie er opbygget, er i hvert fald en anbefaling herfra.

Ida: Fedt. Tusind tak William, fordi du ville fortælle om dit studieliv.

[MUSIK]

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på forsikringsmatematik, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også møde mange flere studier på Instagram @KUstudieliv. Tak fordi du lyttede med.